

**2014 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje
(Verwaltungsgerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Leopold Schmitzer/
Bundesministerin für Inneres**

(Byla C-530/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Direktyva 2000/78/EB — Vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje — 2 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas — 6 straipsnio 1 dalis — Diskriminacija dėl amžiaus — Nacionalinės teisės norma, pagal kurią atsižvelgimas į iki sueinant 18 metų įgytus mokymosi ir darbo laikotarpius nustatant darbo užmokestį susiejamas su perkėlimo į aukštesnę pakopą terminų prailginimu — Pateisinimas — Tinkamumas pasiekti nustatytą tikslą — Galimybė ginčyti perkėlimo į aukštesnę pakopą terminų prailginimą)

(2015/C 016/10)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Leopold Schmitzer

Atsakovė: Bundesministerin für Inneres

Rezoliucinė dalis

- 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 2 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas bei 6 straipsnio 1 dalis aiškintini taip, kad jiems prieštarauja nacionalinės teisės norma, pagal kurią, siekiant nutraukti diskriminavimą dėl amžiaus, atsižvelgiama į iki sueinant 18 metų įgytus mokymosi ir darbo laikotarpius, bet tuo pačiu metu tik tarnautojams, kurie patyrė šią diskriminaciją, nustatomas trejais metais ilgesnis laikotarpis, būtinas tam, kad jie galėtų būti perkelti iš pirmosios į antrąją kiekvienos darbuotojų ir darbo užmokesčio kategorijos pakopą.
- Direktyvos 2000/78 9 ir 16 straipsniai aiškintini taip, kad tarnautojas, patyręs diskriminaciją dėl amžiaus, kurią lėmė atskaitos datos, į kurią atsižvelgiama apskaičiuojant jo perkėlimą į aukštesnę pakopą, nustatymo būdas, turi galėti remtis šios direktyvos 2 straipsniu, siekdamas ginčyti perkėlimo į aukštesnę pakopą terminų prailginimo diskriminuojamąjį poveikį, net jei ši data jo prašymu buvo persvarstyta.

⁽¹⁾ OL C 15, 2014 1 18.

2014 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Nejvyšší soud České republiky (Čekijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) L/M

(Byla C-656/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija su tėvų pareigomis susijusiose bylose — Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 — 12 straipsnio 3 dalis — Nesusituokusių tėvų vaikas — Jurisdikcijos prorogacija — Kitos susijusios nagrinėjamos bylos nebuvimas — Pritarimas jurisdikcijai — Šalies ginčijama teismo, į kurį ji pati kreipėsi, jurisdikcija)

(2015/C 016/11)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší soud České republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: L

Atsakovas: M

dalyvaujant: R, K

Rezoliucinė dalis

1. 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinamo Reglamento (EB) Nr. 1347/2000, 12 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja remiantis leidžiama, kiek tai susiję su byla dėl tėvų pareigų, pagrįsti valstybės narės, kurioje vaikas neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, teismo jurisdikciją, net jeigu pasirinktame teisme nenagrinėjama jokia kita byla.
2. Reglamento Nr. 2201/2003 12 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad negalima pripažinti, jog teismo, į kurį šalis kreipėsi su prašymu išnagrinėti bylą dėl tėvų pareigų, jurisdikcijai „aiškiai išreikštu ar kitokiu nedviprasmišku būdu pritarė visos bylos šalys“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu atsakovė šioje pirmojoje byloje vėliau inicijuoja antrą bylą tame pačiame teisme ir atlikdama pirmą jai privalomą procesinį veiksmą pirmojoje byloje tvirtina, kad šis teismas neturi jurisdikcijos.

⁽¹⁾ OL C 85, 2014 3 22.

**2014 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija/
Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė**

(Byla C-112/14) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Įsisteigimo laisvė — Laisvas kapitalo judėjimas — SESV 49 ir 63 straipsniai — EEE susitarimo 31 ir 40 straipsniai — Nacionalinės mokesčių teisės aktai — Kapitalo prieaugio paskirstymas mažai akcininkų turinčių bendrovių akcininkams — Nevienodas bendrovių rezidenčių ir nerezidenčių vertinimas — Visiškai dirbtini susitarimai — Proporciumas)

(2015/C 016/12)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal ir L. Armati

Atsakovė: Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama L. Christie

Rezoliucinė dalis

1. Priėmusi ir palikusi galioti mokesčių teisės aktus dėl kapitalo prieaugio paskirstymo bendrovių nerezidenčių akcininkams („participants“), pagal kuriuos nevienodai vertinama veikla nacionalinėje teritorijoje ir už jos ribų, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 63 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo 40 straipsnį.
2. Priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 184, 2014 6 16.